

EPISTOLA

tua; & hoc alterum cum Nilo commune habet: quemadmodum enim ubi primum se propalam revelat, fundit cum fragore ac fremitu aquas supparem ingentioribus Fluviiis, ita statimque Majorum tuorum nomen in Annalibus antiquis legitur, inclarescit junctum cum fama grava jam & tumida ex recte factis undique recensitis. Illico & deinceps si quid in faciendis & solvendis obsidiis, si quid in hostibus frangendis aut fugandis, si quid pro Patriis Legibus retinendis memoria dignum est, eorum omnium ἐπιχειρημάτων τε καὶ κατορθώματων tuus aliquis Antenatus vel author, vel promotor, vel ductor, vel tandem pars magna fuit. Quare si Rami Laurei, quos tot Prosapiatue Heroës è manu Victoria accepserunt, potuissent terra committi & virescere in arbores, jamdiu Sylva esset, quæ spatiofas solitudines obumbraret.

Sed parum adhuc esset, EXCELLENTISSIME DOMINE, Genus tuum dedisse Hispaniis tot Martes, nisi Regibus earum dedisset pares numero Salomones, per quos in capessendis consiliis scirent quid esset optimum, & hoc decernerent: sicque prisca illa Gens tua